

Forfatter: de Simonsen, Carl Cederfeld

Titel: BREV TIL: Lund, Rasmus FRA: de Simonsen, Carl Cederfeld (1882-03-02)

Citation: de Simonsen, Carl Cederfeld: "BREV TIL: Lund, Rasmus FRA: de Simonsen, Carl Cederfeld (1882-03-02)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 23. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000021.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

de Simonsen, Carl Cederfeld, *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve,*

1882, d. 2. Marts, fra Provsten til Lund:

„Biskoppen har under 1. dennes tilstillet mig følgende Resolution fra Kirkeministeriet af 27. f. M.:

„ „Efter at Ministeriet i Skrivelse af 12. Oktober 1880 til Deres Højærværdighed blandt andet havde anmodet Dem om at tilkjendegive Valgmenighedspræst Lund paa Mors, at han var uberettiget til at afholde Altergang i Forbindelse med Konfirmationen, tvært imod Bestemmelsen i Forordningen af 13. Januar 1736, § 5, jvfr. Frdn. 25. Maj 1759, § 4, hvilke Bestemmelser ikke senere ere hævede, men at det, af særligt Hensyn til hvad han havde oplyst om, at de lange Afstande for en Del af Konfirmandernes Forældre lægge dem Hindringer i Vejen for den ene Søndag at være til Stede ved Konfirmationen og den næste Søndag at deltage med deres Børn i den hellige Nadvere, efter Omstændighederne ikke vilde modsætte sig, at der for den Valgmenighed, for hvilken han er Præst, tilstededes en Afvigelse fra de forannævnte Bestemmelser i Konfirmationsanordningerne, saaledes at han kunde forvente, at det efter derom 2 Maaneder før Konfirmationen indgiven Begjæring vilde blive tilladt ham at tage Konfirmanderne til Alters Dagen efter Konfirmationsdagen eller efter Omstændighederne paa selve Konfirmationsdagen, dog i sidste Tilfælde saaledes, at de to Handlinger ganske skilles fra hinanden, og at Skriftemaalet med den paafølgende Altergang begyndte en Time efter, at Konfirmationshandlingen var sluttet — har det med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 30. Januar d. A. modtaget et Andragende fra bemældte Valgmenighedspræst Lund, hvori han i Forbindelse med Medlemmer af den Valgmenighed, der har

R. L.

s. 24sluttet sig til ham, anholder om, at det maa tillades for de Menighedsmedlemmers Vedkommende, som ønsker dette, at forene de unges Konfirmation og første Altergang paa én Dag, uden at der lægges noget Tidsrum imellem disse Handlinger.

„ „Dette Andragende har Deres Højærværdighed anbefalet, i det De har indstillet, at det for de Børns Skyld, der bor langt fra Valgmenighedskirken, og hvis Forældre ønsker det, tillades Valgmenighedspræst Lund, efter at have gjort et Ophold ved Konfirmationshandlingens Slutning, at tage dem til Alters efter forudgaaende Skriftetale og Tilsigelse af Syndernes Forladelse under Haandspaalæggelse. — Foranlediget heraf skulde Ministeriet tjenstligst mælde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at Deres foranførte Indstilling bifaldes, saaledes at det overlades til Dem i fornødent Fald at meddele Valgmenighedspræst Lund nærmere Vejledning med Hensyn til den Maade, hvorpaa, efter det foreslaaede Ophold, Overgangen fra Konfirmationen skal foregaa til Altergangen.“

„Hvilket jeg herved, i Henhold til, hvad der er over Iraget mig ved Biskoppens Skrivelse, ikke undlader tjenstligen at meddele Deres Velærværdighed til behagelig Efterretning.“

Det vil let skjønnes, at jeg og Menigheden ikke kunde blive staaende ved Ministeriets Afgjørelse af 16. Oktober 1880. Thi naar vi skulde modtage den i al Ærlighed og lægge Daabsbekræftelsen som Skik er, efter Prædiken, og da gjøre en Times Ophold, inden Nadveren holdtes, kunde denne vanskelig blive en skjøn Højtid for de unge.

Det vil ogsaa ses, at vi ikke drev hæftigt paa den Sag. Den 22. Marts 1881 søgte jeg og det samlede Menighedsraad Biskoppen om at løse os eller skaffe os løste fra den mellemliggende Time. Men vi lod ham som tidligere vide, at hvis dette ikke kunde naaes til Paasken, vilde vi for denne Gang holde Konfirmation Palme-Søndag, og de unge, som ønskede at gaa til Herrens Bord, vilde da gjøre det i Paaskedagene. Det blev ogsaa udført saaledes. Det vil ses af samme Brev til Biskoppen, at vi den Gang mente at turde medtage den særlige Tilsigelse af Syndernes Forladelse. Vi haabede, at dette kundes. 25læmpes for Børnene derved, at de efter Konfirmationen mødtes med Forældre og Værger baade ved det saakaldte Skriftemaal og ved Nadveren. Og da Ministeriets endelige Bestemmelse af 27. Februar 1882, uagtet min ovenstaaende Forklaring af 23. Januar af Grunden til Skriftemaalets Udeladelse for Børnenes Vedkommende, gik ud paa, at Altergangen maatte følge efter den sluttede Konfirmationshandlingen, men saaledes, at den indleddedes ved særligt Skriftemaal med Tilsigelse af Syndernes Forladelse under Haandspaalæggelse, blev alt foretaget i Overenssæmmelse med den os givne Tilladelse. Det har siden tynget mig, at den dobbelte Forsikring under Haandspaalæggelse blev givet Børnene, og jeg turde sikkert aldrig gjøre det mere! Men vi gik slet ikke let uden om de folkekirkelige Skikke, som Myndighederne hævdede.

Endelig vil det ses af de af mig udliævede Steder i Brevet af 23. Januar 1882 til Biskoppen, at jeg da bestemt udtalte for ham, at jeg ikke turde binde nogen kristen til den saa kaldte Absolution som Betingelse for at nyde Nadveren. Jeg tilkjendegav ogsaa allerede den Gang min Villighed til at slippe min Stilling som anerkjendt Præst for min Overbevisnings Skyld.